

**La meva amiga
Cecilia, Catalunya i
Espanya**

L'infortunada i bona cantant, il·lustrada i promociònada pel legendari i geni de la música Bob Dylan, al qual no li va apetir recollir el premi Príncep d'Astúries (qüestió que el valora), la bona cantautora i amiga Cecilia, morta en accident de trànsit, crec que l'any 1975, anys de forta repressió: època d'uns polítics que s'autodenominaven demòcrates i fins i tot nacionalistes.

En aquells dies, ella em va dir: no tinguis confiança en aquests polítics, doncs no són més que vivedors que ara tenen desitjos de fer-se rics, i res faràn pel teu país, només els importa omplir-se les butxaques. El catalanisme el senten tal si fos una regió inventada o un nou negoci, doncs l'història i els drets d'aquest país, drets robats per la força de les armes de la Castella i la França borbònica no els

importa per a res, només volen una autonomia que els hi permeti anar a l'ample, per tal d'especular en tots els sentits. Aquesta és "la triste Espanya, esa España triste" de l'amiga Cecilia: aquesta és la trista cançó dels autèntics catalans que, malgrat ser maltractats i insultats per l'orda espanyolísima, accepten la degradació que ens afecta.

Penso que som una colla de tristos catalanets, aburrits, i en certa forma un tant covards: sigui intel·lectualment per la manca de cultura per tal de defensar un poble que els espanyols se'l mengen poc a poc, som un tant

deixats anar de la mare de Deu; on és l'esperit dels Segadors?, on és l'ànima de llibertat d'un poble oprimat i explotat? Penseu que ja no ens val un Estatut, malgrat renovat, tampoc una república espanyola, ja la varem patir els anys de la II república del 1931 al 1939. Espanya és dictatorial amb les llibertats d'un poble que no és el seu,

i la majoria dels polítics catalans volen conservar la cadira, enganant al poble, ja que en un estat independent i lliure d'Espanya, a la majoria dels que ara hi són possiblement no els voldrien de nou: i què fer...? No votem: fem una revolució cultural; protestem en contra dels polítics i de les institucions ("desobediència civil"). Demanem ajuda i suport a les Nacions Unides i EUA: val més això que seguir éssent espanyol.

La crisi espanyola? Espanya sempre estarà en crisi. És una Castella que ha agregat territoris amb l'ajuda de la França borbònica; com ara Catalunya i Navarra. Això li ha permès mantenir colònies com ara Ceuta, Melilla, entre altres: Espanya no és més que un invent, és la península ibèrica, inclosa Portugal; i res més. Espanya: Hispania, denominada terra de conills per la seva anterior boscositat.

Espanya, segons el bon estadista i expresident de la Generalitat de Catalunya, en

Josep Tarradellas, és un estat que en cap moment no podrà aspirar al progrés, ja que no té matèria prima, i que l'estat de les autonomies l'arruïnaria fins al fons: savies paraules. Ell defensava l'article primer de la Constitució que diu: España es una nación plurinacional que está constituida por nacionalidades y regiones: Catalunya, Euskadi i Galiza. No cal oblidar que la llengua castellana procedeix dels romàntics gallecs; la resta eren i són regions. La política de les autonomies els hi va donar el mateix dret, o més, ja que tothom volia el mateix: i així va ser.

Ara resulta que moltes autonomies tenen un important dèficit. I en contra tenen més funcionaris; com ara Andalusia, Extremadura, entre altres. I que aquestes tenen més privilegis: I.R.P.F més baix, autovies gratuïtes, menys impostos, peonades de les quals es beneficien per tal de no treballar gaire, entre altres qüestions. Malgrat tot, un dèficit

diffícil de cobrir que altres hem de pagar: beneïda sigui aquesta trista Espanya; però llesta i vividora dels treballadors catalans i vascos, malgrat que els hi fem fàstic.

Personalment també em fa sentir molt malament llegir i escoltar pèsimes i poc il·lustrades declaracions del nostre trist president de la Generalitat; sempre a les ordres del Sr Zapatero. Per cert, el president espanyol és l'únic president de la comunitat europea al qual els contribuents li hem de pagar les vacances, a ell i a 100 persones més, que són el seu seguici, entre escolta i altres.

Segons el periodista Daniel Montero, autor de "La cassa", la qual parla sobre les investigacions fetes als polítics sobre els abusos de les nòmines escandaloses que cobren a perpetuitat, l'expresident José María Aznar cobra a l'any 220.000 euros, el sr. Chavez passa dels 100.000 euros, tot i així tots plegats tenen una retenció de l'I.R.P.F de només

el 4,5%. Per no nomenar al més que probable futur President del govern espanyol; el Sr. Rajoy; ja que ell en lo que guanya en un mes poden viure una família amb 4 fills dos anys i mig. Aquestes són les persones que nosaltres votem?, i que còmfiam que són ells els que ens han de salvar el país? No voteu, si us plau, o voteu a qualsevol menys a la majoria d'aquests personatges, malgrat continuïn cobrant quantitats prou importants de per vida.

A la pasada manifestació en contra del Tribunal Constitucional en contra de l'Estatut, només es parlava d'Independència. Ara que s'apropen les eleccions s'ha perdut el tema. Tant sol ho fan els nous partits; com ara els senyors Joan Laporta i Carretero, persona ben considerada en els cercles culturals, i tant polítics, tant como a persona i també com un honrat polític.

Catalans: ja fa molt de temps que toca i ens pertany fugir d'aquesta trista Espa-

nya, i demanar a les institucions que ens recolçin, així com moure cel i terra per fer-nos escoltar pel món polític de l'esfera mundial: nosaltres volem decidir, volem el dret a l'autodeterminació de la nostra Nació, ja que només en tenim una: i aquesta es diu Catalunya. En cap moment hem de cridar i actuar amb violència, sí fent valer la nostra cultura i la nostra dignitat humana que ens permeti fer palesa entre tots plegats.

Ignasi Puente

ALPICAT